Lokalni izbori – treći put

Raste broj kandidata za čelna mjesta gradova, općina i županija. Jedni smatraju kako je tome razlog razvoj demokratskih procesa, dok drugi tvrde da se radi o Trojanskom konju.

Dupolu (HDZ i SDP), koji je odredio pravila izborne utrke, odgovara velik broj kandidata jer im se povećavaju izgledi a često i osigurava drugi krug na lokalnim izborima. U konačnici, bitno je osigurati vlast, a ako je moguće i postojeći odnos vlasti.

Razlog zašto se godinama održava duopol je neinformiranost građana o novim kandidatima, što se dodatno osigurava kontrolom javnih medija. U istom pravcu djeluje nepostojanje primjerene mreže koja će promovirati nove kandidate. Vodeće političke stranke HDZ i SDP raspolažu dobro organiziranom mrežom i dobre i „bliske“ odnose s javnim sredstvima priopćavanja. Kada je riječ o Zagrebu tada je MOŽEMO! osigurao potrebnu mrežu ali i, kako sada stoje stvari, podršku javnih medija. Neki mediji već proglašavaju gospodina Tomaševića pobjednikom. Upravo će gospodin Tomašević prisiliti duopol na, za sada, „prikrivenu“ koaliciju. Miroslav Škoro i njegov Domovinski pokret mogao bi pomrsiti račune HDZ-u što bi moglo imati značajnih problema u samoj stranci. Ne treba gubiti iz vida javnu izjavu gospodina Plenkovića kako Domovinski pokret nikad neće doći na vlast. Iz tako odrješite izjave slijedi jasan zadatak cjelokupnom HDZ-u kako gospodin škoro ne smije pobijediti na predstojećim izborima za gradonačelnika Zagreba.

Dvije vodeće stranke su napravile otklon od svojih temeljnih političkih ciljeva. Postale su „mutne“ (do neprepoznatljivosti) što bi im moglo smanjiti izborni rezultat na predstojećim lokalnim izborima. U tom smislu valja razlikovati izbore u velikim i malim gradovima odnosno općinama. U mjestima gdje svaki pozna svakoga možebitni gubitak će biti to veći što je novi kandidat omiljeni Â u svojoj sredini, dok je u isto vrijeme čelnik, iz redova dviju najvećih stranaka, nepopularan jer je provodio samovolju u širem smislu te riječi. Ipak, dugogodišnja vladavina jedne od dviju vodećih političkih opcija mogu znatno otežati izbor novih kandidata. Naprosto velik broj članova jedne od vodećih stranaka mogu onemogućiti bilo kakvu političku promjenu na lokalnoj razini. Nije slučajno da je gospodin Dinko Cvitan lokalne čelnike nazvao – šerifima.

Veliki gradovi zahtijevaju drugačiji pristup. Ma kako bio velik broj članova bilo koje stranke oni

po svojoj brojnosti ne mogu odlučno utjecati na izborni rezultat. Kako bi se kandidati vodećih političkih opcija domogli drugog kruga „kreiraju“ potreban broj novih kandidata i tako smanjuju broj glasova za drugi krug. Ja ih nazivam Trojanskim konjima. Koristim grubi izraz kako bih iznio svoje mišljenje o lokalnim izborima. Naime, kad kupujete cipele vi malo znate o cipelama koje vam trebaju. Prodavatelj zna sve o cipelama ali njemu cipele ne trebaju. Prevedeno na politički jezik možemo kazati kako su biračima potrebne istinite informacije o kandidatima kako bi donijeli ispravnu odluku, dok političari znaju pravo stanje ali im je potrebna samo i jedino pobjeda (vlast) kako bi provodili „svoju“ politiku. Umjesto riječi svoju možete ju zamijeniti drugim izrazom koji je po vašem mišljenju primjereniji. Toliko o zagovaranju političara za promicanje demokratskih prava hrvatskih građana.

Hrvatskoj trebaju novi igrači kako bi se ponovno miješale „karte“. Da je tome tako pokazuje mišljenje hrvatskih građana. Mnoge institucije koje bi trebale djelovati u interesu građana provode neku drugu politiku koja smanjuje prava hrvatskih građana i njihovo blagostanje što nužno rezultira odlaskom mladih pa se postavlja pitanje što je to suverenitet o kojem se toliko priča.